

Читайте у сьогоднішньому номері:

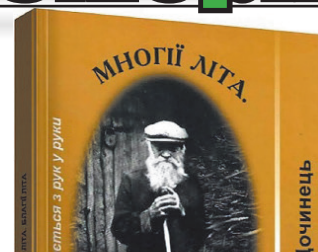


Так ці два основоположні поняття – праця і родина з'єдналися восдино у долі Володимира Шендрика, ще одного із ветеранів і довгожителів «Ниви Переяславщини»...- **стор.2**

...Обрана тоді професія стала якраз тим самим покликанням, яким Тетяна живе і досі. А свій колектив наша героїня вважає найкращим у світі, бо дівчата і роботу свою люблять, і дружбою дорожать...- **стор.2**



...Такий конкурс було оголошено через Фейсбук 21 липня... І вистачило всього неповний тиждень, щоб він набрав тисячі вподобайок... - **стор.7**



Мирослав Дочинець: «В поті чола будеш їсти хліб свій». Це не покара, це вимога, припис. Щоденний хліб (їжу) треба заслужити. Кожного дня вчинити якусь зусилля - до поту. Чи то робота, чи швидка хода, біг. З потом вийде недобра сіль і недобрі нерви... **стор.8**

Виробник і пайовик: щоб зв'язок між нас не зник!



ПЕРЕВЕСЛО



Міжрайонний інформаційний бюлетень Групи компаній «Нива Переяславщини» №8(38) від 5 серпня 2023 року

24 серпня - Великдень України!

24 серпня наша рідна країна відзначає своє величне свято - День Незалежності України! Тисячоліттями ми йшли до свого самоутвердження, віками у важких ристалищах гартувалася наша воля, у непросвітніх гоніннях пробивалася до сонця наша наймилозвучніша у світі мова. Нам випала висока честь - народитися у самому серці Європи, на найродючіших землях світу, але за це ми платили і досі платимо високу ціну! Ордища зайд зазіхали на наші лани, хижі орли гострили кігті, люті звірі намагалися прогнати нас зі своєї землі. Проте Всевишній дав нам у спадок іще й велику мужність та відвагу боронити цю землю! Ми доводили це віками, ми й сьогодні зламали хребет найлютішому ворогові - московії, яка вбачає свій крах у нашій Незалежності. І тому нинішнє наше свято найбільш значиме - бо ми вистояли, і ми женемо ординську нечисть з нашої землі! Так було і так буде! Недаремно сказав наш великий Пророк: «І на оновленій землі врага не буде, супостата, а буде син, і буде мати, і будуть люди на землі!». Зі святом вас, земляки, дякую нашим Захисникам, дякую кожному, хто на своєму робочому місці зробив посильний внесок до скарбниці Незалежності України, до скарбниці нашої Перемоги! Вічна слава полеглим! А ми з вами пишно відсвяткуємо усі відтерміновані свята у День Перемоги, який, повірте, не за горами! Слава Україні! Героям слава!

З повагою, власник ГК «Нива Переяславщини»
Олександр Мосціпан



стор.5



стор. 7

КОРОТКИМ РЯДКОМ

В УКРАЇНІ НЕЗАБОРОМ ПРОВЕДУТЬ ВИБОРИ ВСІХ РІВНІВ?

В Україні можливе проведення виборів під час війни, адже такої можливості не забороняє Конституція. Про це заявив голова Верховної ради України Руслан Стефанчук в ефірі телемарафону.

“Такої заборони в Конституції немає. Така заборона міститься в законі України “Про правовий режим військового стану”. І тому конституційної заборони проводити вибори під час військового стану немає. Але є друга важлива річ... треба вибрати баланс”, – розповів він.

За словами чиновника, парламент має продовжувати свою роботу та приймати важливі рішення, але з іншого боку не має бути “застиглості демократії”.

“І саме тому президент Парламентської асамблеї Ради Європи пан Кокс та інші колеги говорять про те, що все ж таки необхідно докласти зусиль, щоб здійснити це. Тому це питання може бути питанням дискусій”, – додав Стефанчук.

За його словами, у питанні виборів під час війни необхідно ухвалити важливі рішення, які з одного боку забезпечать стабільність у державі, а з іншого – продовжать “потік демократії, за що Україна і бореться”.

Глава ВР зазначив, що актуалізація такого питання відбудеться вже найближчим часом.

Нагадуємо, найближчі вибори, які мають відбутися в Україні, є парламентськими. Їхнє проведення заплановане на 29 жовтня 2023 року, але в умовах війни така можливість заборонена законом.

Також уже 2024 року в Україні мають відбутися президентські вибори. Вони заплановані на кінець березня.

РАК СТАНЕ ВИЛКОВНИМ? УЧЕНІ РОЗРОБЛЯЮТЬ НОВІ ЛІКИ ПРОТИ ОНКОЛОГІЇ

Стенфордські вчені розробили нову модель, яка може лягти в основу ліків, що змусять ракові клітини працювати проти себе. Про це пише The New York Times з посиланням на журнал Nature.

“Він перетворюватиме те, що потрібне раковій клітині, щоб залишитися живою, на щось, що її вбиватиме. Тобто це буде як зміна вітаміну на отруту”, – пояснив професор фармацевтичної хімії Каліфорнійського університету Джейсон Гествікі.

Зі слів доктора Луї Штаудта, директора Центру геноміки раку Національного інституту раку, новий препарат змусить працювати рак проти себе.

Нова конструкція моделі у формі гантелі не схожа ні на що в природі.

На одному кінці гантелі – BCL6. Цей білок є у здоровій ДНК кожної клітини та змушує її самознищитись.

Але у людини з діагнозом “дифузна В-великоклітинна лімфома” BCL6 працює інакше. При цій формі раку білок викликає гени загибелі клітин, роблячи клітини фактично безсмертними.

А з іншого боку гантелі – нормальний білок, який активує ці гени смерті.

Науковці хочуть створити механізм, щоб при наблизненні цієї гантелі до ракової клітини запускався механізм самознищення. Концепція потенційно може спрацювати для половини всіх видів раку, які мають відомі мутації.

БУХГАЛТЕР - ПРОФЕСІЯ ОСОБЛИВА

Що ми знаємо про бухгалтерів? Наші уявлення про те, чим займається бухгалтерія, не посуваються далі своєчасно виплаченої зарплати чи авансу. А ще ми знаємо, що бухгалтери – це люди дуже заклопотані, а слово звітність у нас взагалі викликає неприхований жах..



У всіх мемах бухгалтер видається дивовижною істотою, яка по меншій мірі прибула із далекого космосу, щоб розгребти і впорядкувати усі ці нескінченні ряди цифр, виставити їх у певному порядку і створити із них чітку систему світобудови.

Час від часу, особливо в кінці місяця, кварталу, року, у всіх бухгалтеріях України виникає підвищена напруга, бухгалтери не підіймають голови, сидять на телефонах і вишукують первинні документи, а кожну цифрочку ставлять на призначене лише для неї місце.

Проте в році існують особливі дні, в які всі ми маємо прекрасну можливість оцінити й висловити свою вдячність тим, хто займається цією нелегкою працею. Бо 16 липня - День бухгалтера України.

Отож підніmemo завісу цієї тасмничої професії.

Якщо ви думаєте, що нині є хоч одне підприємство, яке проживе без бухгалтера, то дуже помиляєтесь. Саме вони – бухгалтери, задають ритм і організованість руху вперед, вони - енергія підприємства. Тим паче на такому багатоплановому підприємстві, як «Нива Переяславщини».

Почнемо з ієрархії. На чолі нашої бухгалтерії ось уже понад 25 років стоїть Василь Михайлович Лесь. Його заступник і за сумісництвом дружина – Оксана Анатоліївна Лесь працює на «Ниві» уже 18 років. Потім ідуть сім головних і 10 старших бухгалтерів, вони опікуються різними напрямками роботи та виробничими підрозділами компанії. До прикладу маємо головбуха із рослинництва, будівництва, м'ясопереробки ... Бухгалтери зокрема обслуговують роботу комплексів. Молодші бухгалтери й бухгалтери-початківці

готують увесь масив даних, заводять його у бухгалтерську інформаційну систему. Загалом у компанії всього 60 осіб.

Але бухгалтерія не може працювати обособлено, тому кожен із нас співпрацює із нашими іменинниками через первинні документи, рахунки на оплату, акти виконаних робіт, табелі обліку робочого часу і сотні інших документів. Тож щоб такий завантажений бухгалтер був спокійним, кожен із нас має бути дуже дисциплінований.

Тісна співпраця також з економістами, і тут особливо треба сказати про головного штурмана у бурхливому океані фінансових та податкових змін – Ірину Валер'янівну Андрушкову. Саме вона прокладає курс через рифи й знає всі небезпечні місця

бухгалтерів так, як бачимо, їх ми, співробітники компанії. Отож ТОП-10 визначення, хто такі бухгалтери.

По-перше, вони інсайтери бізнесу, бо першими дізнаються про підвищення зарплати.

По-друге, адвокати впевненості, бо знають, як пройти між краплями законодавчого дощу.

По-третє, архітектори змін, бо знаючи бізнес, забезпечують його успішний розвиток.

По-четверте, бізнес-навігатори та надійні радники керівника і власника підприємства.

По-п'яте, це цифровий диспетчер компанії, бо саме вони замовники нововведень у комп'ютерній сфері.

По-шосте, вони еталон стійкості та комунікації, від спокою бухгалтера залежить впевненість руху компанії.

По-сьоме, вони агенти змін, бо будь-що нове насамперед починається з них.

По-восьме, вони енергія компанії, спробуй не виконай чогось із доручень бухгалтера, вони відразу зададуть правильний вектор руху.

По-дев'яте, вони новинний портал, бо про все дізнаються першими.

І зрештою, *десяте і найголовніше* – вони предмет нашої любові і захоплення, учасники усіх заходів і корпоративних ідей.

Ще раз зі святом, наші любі, здоров'я і Перемоги! Нехай ваша робота приносить задоволення, будуть щасливими ваші рідні й близькі, а дні життя наповнюються добром і всілякими гараздами.



та своєчасно про них попереджає. А ще обов'язково IT – відділ, бо куди ж без цифрових технологій. Загалом немає людини, яка б не співпрацювала із бухгалтерією.

Тому принагідно хочемо сказати про



Відомий економіст *Адам Сміт* ще у 18 столітті писав, що добробут нації в більшому ступені залежить від її спроможності організувати свої продуктивні сили, ніж від кількості природних ресурсів. І світ надав тому тисячі прикладів: Японія, Голландія. Таким чином, багатство країни створюється саме людьми, їх розумом, зусиллями, працею. Саме вона дає можливості для розвитку, прогресу, забезпеченні достойного життя родині.

Так ці два основоположні поняття – праця і родина з'єдналися воедино у долі *Володимира Шендрика*, ще одного із ветеранів і довгожителів «Ниви Переяславщини».

Прийшов він на роботу далекого 1988 року, тому у цьому місяці він відзначатиме своєрідний ювілей – 35 років роботи на підприємстві. Тоді самої компанії ще не було, і Володимир після служби в армії, навчання та роботи на приладобудівному заводі прийшов на роботу до Переяславського ЕКХП, яке згодом стало частиною компанії. Тоді юнак був сповнений планів і мрій. Народився тут-таки у Переяславському, тут одружився, тут народилися його діти – донька і син. Від батька успадкував любов до праці, тому без діла сидіти зовсім не може. Батько був дядьком майстровитим і

Якщо замислитись то праця – це справді невід'ємна частина життя людини. Щасливий той, хто знайшов своє призначення у житті, зрозумів, яка робота максимально розкриває його потенціал, дає можливості для розвитку, надихає і зрештою, приносить задоволення...

людям була можливість жити і працювати. Нині ми живемо щастям дітей, будуть вони задоволені, у нас також все буде добре», – каже Володимир Іванович. Отакий він, працівник

ВОЛОДИМИР ШЕНДРИК: РОДИНА І ПРАЦЯ – ПО НАЙВАЖЛИВІШЕ!



дуже здібним до усякої техніки: не одна машина вийшла з-під умілих рук та тямущої голови чоловіка. Це відчуття і розуміння механіки передалося і синові. Тому однією із перших власноруч зроблених машин була вантажівка із мотоциклетним мотором.

Про свою дружину Світлану каже, що то любов з першого погляду, і хоча по тому минуло

вже 38 років, і у цьому житті, як годиться, буває всяке, іншої обраниці не хотів би.

Єлюди-дія, єлюди-настрій, він людина – поважність. Він пам'ятає завод зовсім іншим. До речі, саме він розповів, чому ж таки Переяславський ЕКХП називається експериментальним. Виявляється, у далекому 1972 комбикормовий завод був збудований за швейцарською технологією.

Таких було всього п'ять на Україну. Запчастин до нього не було, тому, аби полегшити їх імпорт та отримати пільгове розмитнення, і був вигаданий епітет – експериментальний. Визнана швейцарська якість дозволяє із невеликими вдосконаленнями успішно працювати заводу і нині.

На роботу прийшов слюсарем КВПіА, після шести років праці став завідувачем матеріального складу, нині працює на заправній станції: задає енергію руху машинам, автобусам та різній техніці «Ниви».

Він збудував дім, виховав двох дітей, вони обоє також працюють на «Ниві», тому тут ціла династія Шендриків. «Дякую компанії за допомогу, коли сталися проблеми зі здоров'ям, відгукнулися. Тут працюють мої діти і нічого важливішого аніж робота і родина для мене немає. Дай Бог, щоб закінчилась війна, ми перемогли, прийшов спокій і

із 35 річним стажем, люблячий чоловік і батько, майстровитий дідусь і джерело енергії для компанії.



ТЕТЯНА ПШЕНИЧНА ПРО ХІМІЮ РОБОТИ І ЖИТТЯ

...і тільки тоді стає зрозуміло, що у всьому є якийсь вищий задум Творця, і, можливо, уся наша життєва подорож є дорогою до самого себе...

Вона вважає себе щасливою людиною, бо має трьох діточок, коханого чоловіка, улюблену роботу, дім, про який мріяла, і сотню таких милих серцю дрібниць. А ще сотню хобі, бажань і веселу вдачу, за якою ховається вразлива душа і відкрите до людської любові серце.

Вона – це *Тетяна Пшенична* і сьогодні рівно 33 роки її роботи на «Ниві Переяславщини».

Її доля мала скластися зовсім інакше, бо батьки, шановані люди у селі, бачили її вчителькою початкових класів, але вона себе там не бачила, тому прийшла на

У нашому житті часом так химерно переплітаються бажання, очікування батьків, наші власні мрії, що здається це було не з тобою і не в цьому житті... Але минають роки і її Величність Доля все розставляє на свої місця...

роботу на Переяславський ЕКХП вагарем. Треба сказати, що робота вагара раніше була зовсім не такою, як зараз. Доводилось дівчатам і самим зерно вантажити і перекидати лопатою. Але молодість не звикла на це дуже зважати, тому росла її донечка, а мама Таня після закінчення курсів машинопису та секретарів вирішила вчитися на лаборанта.

Обрана тоді професія стала якраз тим самим покликанням, яким Тетяна живе і досі. А свій колектив наша героїня вважає найкращим у світі, бо

дівчата і роботу свою люблять, і дружбою дорожать, і за багато років готові іти одна одній на поступки, аби лишень справа не страждала.

Тетяна Василівна і досі згадує свій перший практичний іспит, після якого керівник лабораторії *Лариса Віталіївна Довга* погодилася взяти її на роботу: «Хімія – то вам не абищо, – каже наша героїня, – тут перехімічити не можна, всього повинно бути по формулі і кожен інгредієнт має бути в міру. Так і в житті».

Якби взятися перераховувати ті інгредієнти, які складають її життя, то виявилось б, що деякі навіть великий хімік *Дмитро Менделєєв* не міг собі уявити, бо у ній вживаються, а часом бурхливо реагують сотні різних її уподобань.

Вона любить свого чоловіка і інакше, як Вітечкою його не називає. Вона для нього і втіха, і розрада, і будильник, бо далекобійнику в дорозі дуже важливо зателефонувати, аби дорога була спокійною.

Долею судилося стати мамою аж трьом дівчатам, тому її

любові вистачає на всіх трьох та ще й на трьох внучок-щечетушок та зятів.

Вона так несамовито любить Україну, що будь-яка стародавня глиняна мисочка – то для неї велике багатство, тому її дім може бути локацією для фотосесії в національному стилі. Тут є і піч, яку вона не те що не дала зруйнувати, а навіть прикрасила, і тепер вона із сюжетними картинками українських стрічань є головною прикметою дому.

Вона залюблена у стародавній український одяг і її сторічна сорочка дорожча за сучасні модернові сукні. Вона швидко на підйом і активна учасниця усіх корпоративних заходів, легко сходиться із людьми і за п'ять хвилин стає своєю у будь-якій компанії. Їй не ліньки поїхати на екскурсію після нічної зміни і вона готова розважати, заспокоювати і надихати.

І дуже суттєвим інгредієнтом хімії її життя є пісня, бо разом із дівчаточками-квіточками вона активна учасниця самодіяльного аматорського



колективу народної пісні «Берегиня» Студениківського будинку культури.

Можете навіть не сумніватись, вона ще той хімік: часом такого нахімічить, що всім довкола стає добре, бо є люди, після яких хочеться випасти в осад, а є такі, разом із якими дуже охота похімічить. А Таньки – вони такі!



АРХІТЕКТУРА - ЦЕ ЗАСТИГЛА МУЗИКА

Величні споруди людського генія, втілені у камені, склі, бетоні, століттями дивують, надихають, зачаровують. Незбагненними здаються будівлі фінського Акрополя і Тадж-Махалу в Акрі, паризька площа Згоди та Софія Київська. Та і творці цієї краси видаються нам якимись особливими й наділеними багатьма талантами....



1 липня у них професійне свято – День архітектури України. Отож загляньмо у святая-святих – місце, де народжуються будинки.

Звичайно, Група компаній «Нива Переяславщини» - це сільськогосподарське підприємство, але багато років тому її власник *Олександр Мостіпан* зрозумів, що виробництва сільськогосподарської продукції – то тільки фундамент бізнесу, так почався шлях від оренди паїв до потужного і різнопланового бізнесу із розгалуженою інфраструктурою, тваринницькими фермами виробництвом м'ясних виробів та власним будівельним підрозділом. А де будівництво – там повинен обов'язково бути творець нового – архітектор.

У «Ниви», можна сказати, є цілий відділ архітектури – головний архітектор компанії – *Анатолій Сторчак* та головний інженер проектів – *Дмитро Войналович*.

Якщо ви думаєте, що їх робота в аграрній компанії сумна та одноманітна, то дуже помиляєтесь. Яких тільки будівель не проектували наші головні у «Ниві»: приміщення для тварин, склади соломи й продукції, виробничі корпуси, сушильні потужності, заводи, багатоквартирні будинки, магазини, ландшафтні парки й навіть цілий житловий квартал. Частина із цих будівель уже збудована, частина, поки що перебуває у стадії чудових візуалізацій, бо ворожа навала ніяк не дає нам жити та працювати на повну. Але ми щоденно працюємо,

допомагаємо нашим на фронті, донатимо і молимося. Тому прийде ще час для нового будівництва і мрій після Перемоги. А допоки архітектурний відділ уже інсталує наші ідеї та робить їх реальністю.

Той, хто хоч раз зводив будинок, переплановував, робив ремонт чи навіть будував у дитинстві халабуду, розуміє, що без проекту цього не буде. Тому спочатку буда ідея, потім вона отримувала вираження на папері із врахуванням вимог і призначення будівлі. Уже потім з'являлися проектні рішення, які допомагали її оформити: комунікації, прив'язка до місцевості й тільки далі виростав об'єкт.

Про роботу відділу *Анатолій Іванович* каже: «Компанія настільки виросла, що уже розвивається не тільки кількісно, але і якісно, вона вимагає креативу та творчості. Кількість соціальних проектів, які потребують архітектурних рішень, збільшуються з кожним роком. До прикладу будівництво двох будинків готельного типу для співробітників ВПО. Тому потрібен місток між

компанією та органами архітектури місцевого самоврядування. Архітектор – це не тільки сама будівля, але і планування території, дизайн, естетика приміщення і довкілля. Архітектура – наука на грані мистецтва та інженерії. Вона поєднує знання будівельних основ, міцності матеріалів та естетики їх використання. Тому у відділі є архітектор та проектний інженер, а разом ми ведемо будівництво від ідеї й до здачі об'єкта».

Архітектура – професія творча, тому *Анатолій Іванович* чудовий фотограф, майстерний художник, а *Дмитро Петрович* здатен зробити осяжною будь-яку ідею, тому їх творіння справді прикрашають землю.

До Дня архітектури хочемо побажати колегам блискучих ідей, чудових перспектив, легкого втілення, злагодженої роботи та особистих гараздів.

Якщо архітектура – застигла музика, то наші колеги умілі композитори.



Будь-яке новосілля, то завжди початок нової історії, чогось досі небувалого і дуже приємного, це нові очікування, сподівання й істотна віха у житті людини. Тим паче коли новосілля у такі непрості часи....

Нещодавно ми розповідали, як будівельники лагодять дах, тинькують стіни, міняють вікна та двері, а нині ми уже самі гості у капітально відремонтованому та облаштованому приміщенні. Це осередок для людей такого потрібного для виробництва ремонтного підрозділу. Навіть побіжний огляд цих кімнат перетворюється на захопливу подорож у країну, де оживають прилади.

«Ідея створення ремонтного підрозділу для обслуговування відділу тваринництва повинна була виникнути неодмінно. З

кожним роком розширялося виробництво, на зміну звичним приходили нові технології, щось удосконалювалось, щось потребувало заміни та ремонту. Та і саме існування підприємства – це живий і постійно обновлюваний процес. Сотні електроприладів, механіка й автоматика – це те, що завжди потребує умілих людських рук. Так виникла швидка допомога для тваринництва – ремонтна бригада з обслуговування цього підрозділу. Підбір спеціалістів залежав від викликів, які стояли перед службою. Нині це старший електрик – він спеціаліст з

комп'ютерної техніки, два електрики-ремонтники, які лагодять помпи високого тиску, та ціла бригада монтажників, які обладнують тваринницькі комплекси після будівництва та обслуговують усе це господарство. Оперативне керівництво здійснює інженер з механізації та автоматизації – *Вадим Іванович Матвійчук*. Він частий гість на кожному із комплексів, мобільно розв'язує питання запчастин, ремонту, заміни обладнання. Нині ця майстерня – наша основна база. Тут розташовано невелике приміщення із найбільш потрібними запчастинами, ремонтна майстерня та навчальний клас для електриків з обладнанням демонстраційним стендом.

Таким чином ми завжди маємо де зібратися всі разом, обговорити поточні питання чи зарадити якійсь невіршеній ситуації, – зазначає натхненник

проекту створення майстерні й очільник технічної служби тваринництва *Олександр Олександрович Трохименко*.

Сьогодні у приміщення



До речі, у Всесвітньому Індексі благодійності, який визначають уже 14 років поспіль, із 2021 року Україна - єдина із європейських держав, входить до ТОП-10 лідерів. І якщо на першому місці допомога військовим, землякам, ЗСУ, то на другому серед благодійних проєктів допомога людям у складних життєвих обставинах, самотнім, літнім, багатодітним родинам.

Саме до такої категорії належить благодійність, яку уже понад три роки надає Група компаній «Нива Переяславщини» жителям сіл, де розташовані виробничі потужності компанії. Так склалося життя, що розпочавши цей проєкт у березні 2020 року, компанія вже 39 місяців поспіль забезпечує наборами продовольчих товарів самотніх жителів 17 сіл п'яти різних територіальних громад Київщини.

Щоразу ми розповідаємо вам життєві історії, які привозимо із цих відвідин. Сьогодні ж хочемо розповісти про людей, які докладають сил, умінь і праці для підготовки цієї щомісячної акції. Починається усе зі старост сіл, бо саме вони якнайкраще знають, хто потребує цієї допомоги.

Треба сказати, що набір продуктів сформовано так, щоб ним було забезпечено мінімальні потреби людини щодо харчування: борош-

Хто хоч раз займався благодійністю, той відзначить особливу безпричинну радість, яка тебе опановує, коли ти можеш чимось поділитися з іншими. Людяність і милосердя – це ті риси, які надихають і підтримують українців. Милосердя, поруч з іншими чеснотами, завжди належало до рис нашої ментальності....

У БЛАГОДІЙНОСТІ БАГАТО РУК

но, крупа, макаронні вироби, олія, цукор, три різних види консервів: тушкованка, каша з м'ясом та паштет, сало варене «Делікатесне», а ще хліб, булочка-плетінка і печиво. Кожен, до кого ми приносимо такий пакуночок, каже, що це суттєве доповнення до невеликої пенсії.

Отож, далі списки потрапляють до відділу охорони праці. Хоча головна мета діяльності підрозділу – охорона людини під час виконання робочих обов'язків, так склалося історично, що ідея проєкту виникла під час коронавірусу (захистом працівників також опікувався відділ,

та так і залишилась уже на три роки. У модульному приміщенні за кілька днів до видачі починається підготовка, складаються коробки. Це робить медсестра компанії.

М'ясну продукцію виготовляють працівники м'ясопереробного цеху, але для цього тваринники повинні виростити й доглянути поросят, відділ

рослиництва повинен за безпечити годівлю, а це робота майже цілий рік, від посіву озимої пшениці восени

до збору кукурудзи наступної осені. А ще цілодобова робота комбикормового заводу, елеваторного підрозділу, логістика і перевезення.

Наступний елемент цього ланцюжка - господарський підрозділ. Він допомагає запаковувати пакунки, часто підключаються водії автобусів. І зрештою передачу продовольчих наборів із рук в руки завершують адміністратори сіл, соціальні

працівники та агрономи.

Але все це хтось повинен обрахувати, заплатити й придбати, тому додайте сюди економістів, бухгалтерів, менеджерів, транспортний відділ і майже увесь двотисячний колектив. Тому, якщо придивитись, то до маленького благодійного проєкту дотичні усі працівники компанії, отже у благодійності багато сердець, багато зусиль і багато рук. Нехай не втомлюються вони робити добрі справи. Хай легшим буде життя наших підопічних, а керівництво «Нива Переяславщини» має наспрагу та можливості на нові проєкти.

Благодійність – стерилізоване молоко людської доброти



ДЛЯ РЕМОНТНИКІВ

зібралися усі електрики, які зазвичай працюють безпосередньо на комплексах. Сказати, що це професія потрібна і ризикова – не сказати нічого, адже сучасні приміщення для утримання тварин – це суцільна автоматизація і комп'ютеризація. Система вентиляції та обігріву, автоматизоване годування і молочна кухня для поросят, освітлення приміщення та водозабезпечення, робота кожного агрегату – то все має бути під контролем електриків. Кожен із них працює безпосередньо на своєму виробництві, але раз на місяць вони збираються разом, аби обговорити проблемні ситуації та знайти

оптимальні способи виходу із них, відпрацювати алгоритм поведінки у кожному окремому випадку. І якщо впродовж минулої зими то були питання, пов'язані із відключеннями світла і забезпечення збереження обладнання, то зараз це підготовка до зими, обслуговування та ремонт приладів, заміна зношеного обладнання, підтримка безперебійної роботи та контроль в умовах підвищених температур, бо від спеки страждають і люди, і тварини. Обговорено також алгоритм роботи під час переходу на енергозабезпечення від генераторів, робота вентиляції, техніка безпеки та біобезпека. А ще практична робота із

новітнім обладнанням, яке створили самі наші умільці, – пушки холодного туману, що дозволяють тваринам

охолодитись і почувати себе комфортно навіть у найбільшу спеку.

Щиро вітаємо наших

майстрів «золоті руки» із новосіллям, нехай легко працюється і завжди буде натхнення створювати нове.



ОБРАНО УЛЮБЛЕНИЙ МАГАЗИН!



УВАГА! КОНКУРС: ВАШ УЛЮБЛЕНИЙ МАГАЗИНЧИК

Просимо вас взяти участь у конкурсі на визначення улюбленого магазину мережі «П'ятачок». Для цього під дописом слід вказати його місце розташування та поставити вподобайку. Або додати вподобайку до наявного коментаря з обраним магазином...

...Такий конкурс було оголошено через Фейсбук 21 липня... І вистачило всього неповний тиждень, щоб він набрав тисячі вподобайок...

Немає нічого милішого для виробника, ніж читати схвальні відгуки про свою продукцію та колег, продавців цих смаколиків. Цього разу ми отримали вірші і фото, і чудові слова про тих, хто працює у мережі фірмової торгівлі «П'ятачок».

Ми вкотре переконалися, що наші продавці привітні й приязні, доброзичливі та усміхнені. Ми зрозуміли, що гості магазину приходять до нього із задоволенням, як до добрих друзів. **ПЕРЕМОГУ ОТРИМАВ «П'ЯТАЧОК» ЗГУРІВКИ, ВІН НАЗБИРАВ АЖ 567 ВПОДОБАЙОК.** Це один із перших наших магазинів, де працюють *Стефанія Курок*, вона зустрічає відвідувачів магазину уже 13 років. Кілька днів тому своє професійне десятиліття у компанії відзначила *Олена Чекарева*. І рік тому до дівчат дослалася *Юлія Керімова*.

Заразом ми отримали майже 3 тисячі вподобайок. За вашими відгуками першим є магазин **Згурівки**, другим – магазин у селі **Переяславське поруч із залізничним вокзалом (415 голосів)**, третім став магазин у селі **Григорівка Яблунівського старостату, за нього 337 голосів**, тоді як мешканців Яблунівки, за твердженням Вікіпедії, всього 767. Тобто за магазин проголосувало п'ятдесят відсотків населення.

Високі оцінки від вас отримали всі наші магазини. А скільки добрих слів на адресу наших продавців! Ви, звичайно, могли їх прочитати, але ми ніяк не могли позбавити себе задоволення ще раз навести їх для колег з нагоди їх свята. Ось як дякують їм відвідувачі.

Галина Лемешко: **ЗГУРІВКА!!!!** Найкращі продавчині та завжди доброзичлива атмосфера. Майже щодня заходжу не тільки за продукцією, а й за порцією позитивного заряду.

Таня Марченко-Нестерчук: «Селище міського типу Макарів. Приємні продавчині. Наш магазин оминати не можна, коли б не проходив повз, завжди хочеться завітати. Тут тобі порадять, що обрати за твоїм смаком, повідомлять про доставку нової продукції».

Завжди привітні та усміхнені продавчині. Якщо в тебе не дуже хороший настрій, то вам варто лише завітати в магазин і він відразу покращується. Затишно, приємно, смачно... Ми найкращі...

Tetiana Humirova: «С. Переяславське, Привокзальна площа. Для мене найкращий з усіх, що я була. Приємні продавці, завжди дадуть поради, дослухаються до кожного покупця, обслуговують на найвищому рівні! Ідучи з Києва чи до столиці завжди скуповуюсь саме в цьому магазині. І дуже мрію, щоб відкрився магазин в Києві на Березняках».

Елена Яськова: Магазин «П'ятачок» у селі ПАНФИЛИ. Продавці Оксана та Ліна.

-Дякуємо Вам за старання, відповідальність, працьовитість та уважність до кожного покупця. Величезна подяка за Ваше бажання сповіщати мешканців села про нові надходження продукції, а також у допомозі при виборі продуктів...

Mariya Natsevysh. Боярка: «Любов та Анна найкращі продавці. В магазині завжди привітна атмосфера, свіжі продукти, гарні втрини. Завжди великий вибір товару та чисті приміщення. Бажаю процвітання!»

Тетяна Рихтік: М. Вишневе, вул. Європейська; «Велика подяка найкращим дівчаткам-продавцям. Дякую за позитив, за слушні поради. Жодного разу не пішла без вдалої покупки і завжди повертаюсь з задоволенням. Магази́ну процвітання, дівчаткам гарних продажів і усім миру».

Ірина Самоїленко: Я, як дзига, день крутилася. Підвечір їсти захотілося, А він якраз через дорогу. Я жваво мчала до порогу, Ось обігнула лімузин, І я вже тут мій, (Магазин#1)

Катя Бойко: «Улюблений мій П'ятачок на привокзальній площі в с. Переяславське. Жанна і Люба завжди зустрінуть посмішкою і добрим словом. Розкажуть про новинку в асортименті, порадять, що треба спробувати. Завжди виходжу з магазину задоволена і з позитивними емоціями. Дівчатка на своєму місці. Дякую за гарне ставлення і бажаю вам всього найкращого і довго працювати в П'ятачку під мирним небом. З повагою».

Татьяна Матвеева: «Найкращий магазин, той, який ти називаєш своїм домом, куди ти йдеш із задоволенням. Ми новенькі, нам

тільки 7 місяців, але ми гідно та добросовісно тримаємо марку «Ниви Переяславщини»!!! Магазин 39- Черкаси - найкращий!!!

Татьяна Нестеренко; «П'ятачок» у Григорівці просто клас! Найкращий магазинчик це - у нас! Ковбаски, м'ясе та сальце, Свіженьке в магазинчику все це!!! До Перемоги Таня, Іра йдуть Просто, по-іншому, й не може бути!!! Слава Україні!

І зрештою підсумувати хочемо словами нашого топового прихильника Ніни Осипчук: «Всі магазини «П'ятачка» заслуговують особливої уваги та високої оцінки. Шкода, що у нас немає ваших магазинів. Вірю у швидку Перемогу і вже після війни надіюсь на Волині також будуть процвітати «П'ятачки».

До професійного свята керівництво компанії та відділ продаж підготували колегам символічні нагороди у різних номінаціях.

Магазин 1.с. Переяславське, вул. Привокзальна 2 - «Улюблений магазин співробітників «Ниви».

Магазин 2. м. Переяслав, вул. Б. Хмельницького 32 - «Найдосвідченіший заклад».

Магазин 3.м. Переяслав, вул. Шкільна, 40А - «Сосисочно-сардельковий центр».

Магазин 4. Яготин, вул. Незалежності 102 - «Лідер продаж»

Магазин 5.м. Яготин, вул. Незалежності, 2 – «За чуйне ставлення до покупців»

Магазин 6. м. Бориспіль, вул. Київський шлях 2/13 - «Відкриття року»

Магазин 7.с.мт Баришівка, вул. Богдана Хмельницького 20-22 - «Найдосвідченіший заклад».

Магазин 8.с.мт Згурівка, вул. Центральна 4 - «Кращий магазин року».

Магазин 9.с.мт Макарів, вул. Димитрія Ростовського «За безперебійну багаторічну роботу».

Магазин 10.с.мт Баришівка, вул. Софіївська 34- «Найефективніший магазин».

Магазин 11, 38. виїзна торгівля - «Найвідважніші першопрохідці».

Магазин 12.м.Березань,вул.Шевченківський шлях135 Г - «За зразкове обслуговування покупців».

Магазин 13.м. Обухів, вул. Київська, 119 - «За чуйне ставлення до покупців».

Магазин 14.м. Бородянка, вул. Центральна 365 А «За чуйне ставлення до покупців».

Магазин 15. м. Бориспіль, вул. Київський

шлях 79 - «Лідер із продажу чипсів».

Магазин 16.с. Переяславське, вул. Привокзальна, 48-«За зразкове обслуговування покупців»

Магазин 17.с. Семенівка, вул. Центральна 9 – «За безперебійну багаторічну роботу».

Магазин 18.с.мт Гостомель, вул. Остримирська - «За зразкове обслуговування покупців».

Магазин 19 м. Боярка, вул. Хрещатик, 2Б - «За безперебійну багаторічну роботу».

Магазин 20 м. Бровари, вул. Короленка - «За чуйне ставлення до покупців»

Магазин 21 м. Березань, вул. Березанський шлях 2/4 - «Найбільш дружний колектив».

Магазин 22 м. Переяслав, вул. Б.Хмельницького 111 - «За чуйне ставлення до покупців».

Магазин 23 м. Вишневе, вул. Європейська 47 – «Найбільш дружний колектив»

Магазин 24.с. Студеники, вул. Переяславська - «Столиця хотдогів».

Магазин 25 м. Яготин, вул. Вокзальна 11-А - «Магазин любителів напівфабрикатів».

Магазин 26.с. Морозівка, вул. Садова 26 - «Найефективніший магазин»

Магазин 27.с. Русанів, вул. Київська - «Найефективніший магазин»

Магазин 28.м. Київ, вул. Садова 64 буд. 33 - «Лідер з продажу гриль-меню»

Магазин 29 с. Циблі, вул. Шевченка 41 - «Магазин найкращих покупців»

Магазин 30.с. Рогозів, вул. Центральна - «Лідер із продажу чипсів»

Магазин 31. с. Григорівка, вул. Щаслива - «Магазин найкращих покупців»

Магазин 32.м. Київ, вул. Олени Пчілки 3Д - «Улюбленець мікрорайону»

Магазин 33.с. Садове, вул. Центральна 24Б - «Магазин найкращих покупців»

Магазин 34 с. Вороньків, вул. Центральна - «Шашличний хаб»

Магазин 35 с. Панфили (біля сільської ради) - «Магазин гарного настрою»

Магазин 36 м. Золотоноша, вул. Обухова, буд. 10 - «Магазин найкращих покупців»

Магазин 37 Старе, вул. Дніпровська - «Найперспективніший заклад»

Магазин 39 м. Черкаси, вул. Вернігори 2- «Магазин гарного настрою»

Магазин 40 м. Канів, вул. Енергетиків 2В - «Магазин найкращих покупців»

Магазин 41 м. Миронівка, вул. Соборності, 77 - «Магазин найкращих покупців»

Магазин 43 м. Черкаси, вул. Вячеслава Чорновола, 71- «Відкриття року»

Магазин 44 с.мт Гельмязів, вул. Центральна 2 - «Столиця хотдогів»

Магазин 45 с.мт Гостомель, вул. Свято-Покровська, 174 - «За високі професійні якості»

Магазин 46 м. Миронівка, вул. Перемоги, 2А - «Відкриття року»

Магазин 47.м. Черкаси, вул. Героїв Майдану, 5 - «Улюбленець мікрорайону»

Магазин 48.м. Черкаси, вул. Героїв Майдану, 5 - «Улюбленець мікрорайону»

Магазин 49.м. Черкаси, вул. Героїв Майдану, 5 - «Улюбленець мікрорайону»

Магазин 50.м. Черкаси, вул. Героїв Майдану, 5 - «Улюбленець мікрорайону»

Магазин 51.м. Черкаси, вул. Героїв Майдану, 5 - «Улюбленець мікрорайону»

Магазин 52.м. Черкаси, вул. Героїв Майдану, 5 - «Улюбленець мікрорайону»

Магазин 53.м. Черкаси, вул. Героїв Майдану, 5 - «Улюбленець мікрорайону»

Магазин 54.м. Черкаси, вул. Героїв Майдану, 5 - «Улюбленець мікрорайону»

Магазин 55.м. Черкаси, вул. Героїв Майдану, 5 - «Улюбленець мікрорайону»

Магазин 56.м. Черкаси, вул. Героїв Майдану, 5 - «Улюбленець мікрорайону»

Магазин 57.м. Черкаси, вул. Героїв Майдану, 5 - «Улюбленець мікрорайону»

Магазин 58.м. Черкаси, вул. Героїв Майдану, 5 - «Улюбленець мікрорайону»

Магазин 59.м. Черкаси, вул. Героїв Майдану, 5 - «Улюбленець мікрорайону»

Магазин 60.м. Черкаси, вул. Героїв Майдану, 5 - «Улюбленець мікрорайону»

Магазин 61.м. Черкаси, вул. Героїв Майдану, 5 - «Улюбленець мікрорайону»

Магазин 62.м. Черкаси, вул. Героїв Майдану, 5 - «Улюбленець мікрорайону»

Магазин 63.м. Черкаси, вул. Героїв Майдану, 5 - «Улюбленець мікрорайону»

Магазин 64.м. Черкаси, вул. Героїв Майдану, 5 - «Улюбленець мікрорайону»

Магазин 65.м. Черкаси, вул. Героїв Майдану, 5 - «Улюбленець мікрорайону»

Магазин 66.м. Черкаси, вул. Героїв Майдану, 5 - «Улюбленець мікрорайону»

Магазин 67.м. Черкаси, вул. Героїв Майдану, 5 - «Улюбленець мікрорайону»

Магазин 68.м. Черкаси, вул. Героїв Майдану, 5 - «Улюбленець мікрорайону»

Магазин 69.м. Черкаси, вул. Героїв Майдану, 5 - «Улюбленець мікрорайону»

Магазин 70.м. Черкаси, вул. Героїв Майдану, 5 - «Улюбленець мікрорайону»

Магазин 71.м. Черкаси, вул. Героїв Майдану, 5 - «Улюбленець мікрорайону»

Магазин 72.м. Черкаси, вул. Героїв Майдану, 5 - «Улюбленець мікрорайону»

Магазин 73.м. Черкаси, вул. Героїв Майдану, 5 - «Улюбленець мікрорайону»

Магазин 74.м. Черкаси, вул. Героїв Майдану, 5 - «Улюбленець мікрорайону»

Магазин 75.м. Черкаси, вул. Героїв Майдану, 5 - «Улюбленець мікрорайону»

Магазин 76.м. Черкаси, вул. Героїв Майдану, 5 - «Улюбленець мікрорайону»

Магазин 77.м. Черкаси, вул. Героїв Майдану, 5 - «Улюбленець мікрорайону»

Магазин 78.м. Черкаси, вул. Героїв Майдану, 5 - «Улюбленець мікрорайону»

Магазин 79.м. Черкаси, вул. Героїв Майдану, 5 - «Улюбленець мікрорайону»

Магазин 80.м. Черкаси, вул. Героїв Майдану, 5 - «Улюбленець мікрорайону»

Магазин 81.м. Черкаси, вул. Героїв Майдану, 5 - «Улюбленець мікрорайону»

Магазин 82.м. Черкаси, вул. Героїв Майдану, 5 - «Улюбленець мікрорайону»

Магазин 83.м. Черкаси, вул. Героїв Майдану, 5 - «Улюбленець мікрорайону»

Магазин 84.м. Черкаси, вул. Героїв Майдану, 5 - «Улюбленець мікрорайону»

Магазин 85.м. Черкаси, вул. Героїв Майдану, 5 - «Улюбленець мікрорайону»

Магазин 86.м. Черкаси, вул. Героїв Майдану, 5 - «Улюбленець мікрорайону»

Магазин 87.м. Черкаси, вул. Героїв Майдану, 5 - «Улюбленець мікрорайону»

Магазин 88.м. Черкаси, вул. Героїв Майдану, 5 - «Улюбленець мікрорайону»

Магазин 89.м. Черкаси, вул. Героїв Майдану, 5 - «Улюбленець мікрорайону»

Магазин 90.м. Черкаси, вул. Героїв Майдану, 5 - «Улюбленець мікрорайону»

Магазин 91.м. Черкаси, вул. Героїв Майдану, 5 - «Улюбленець мікрорайону»

Магазин 92.м. Черкаси, вул. Героїв Майдану, 5 - «Улюбленець мікрорайону»

Магазин 93.м. Черкаси, вул. Героїв Майдану, 5 - «Улюбленець мікрорайону»

Магазин 94.м. Черкаси, вул. Героїв Майдану, 5 - «Улюбленець мікрорайону»

Магазин 95.м. Черкаси, вул. Героїв Майдану, 5 - «Улюбленець мікрорайону»

Магазин 96.м. Черкаси, вул. Героїв Майдану, 5 - «Улюбленець мікрорайону»

Магазин 97.м. Черкаси, вул. Героїв Майдану, 5 - «Улюбленець мікрорайону»

Магазин 98.м. Черкаси, вул. Героїв Майдану, 5 - «Улюбленець мікрорайону»

Магазин 99.м. Черкаси, вул. Героїв Майдану, 5 - «Улюбленець мікрорайону»

Магазин 100.м. Черкаси, вул. Героїв Майдану, 5 - «Улюбленець мікрорайону»

Чому вони роблять це з Україною?

Тому що можуть, бо світ їм це дозволив.!

(Свідчення Тайри (Юлія Пасвська) Гельсінської комісії США скорочено)

Тайра про себе: «Мене звали Юлія Пасвська. Мої побратими звуть мене Тайра».

За професією я графічний дизайнер, а також президент однієї з федерацій Аїкідо України. Росіяни називають мене нацисткою. Так вони називають усіх, хто чинить їм спротив, або просто не хоче бачити росію в Україні. Перші 20 днів цієї війни я провела в Маріуполі, який перетворився на пекло. Після цього я провела 3 місяці в російському полоні. І це теж було пекло».

«Про пропозицію вчинити самогубство: «Коли мої кати пропонували мені вчинити самогубство, я сказала — ні. Я хотіла побачити, що буде завтра, мені було цікаво, як далеко вони зайдуть у своєму безумстві і злобі. І ось одного дня, коли здавалося, що надії немає, хтось зазирнув у вічко і назвав моє



ім'я. «Забирай свої речі й на вихід» — так почався мій шлях на волю».

«Про російську імперію: «Колос на глиняних ногах — це суть російської імперії. Це доведено нашою армією, що жене ворога з нашої землі. Дякую вам за те, що так багато даєте, щоб ми прогнали їх, але потрібно більше. Сподіваюсь, ви тут не через цікавість, сподіваюсь, що ви тут, щоб не дозволити цьому продовжуватись».

«Про тих, хто лишився в полоні:

«Вагітні полонені, чия доля невідома ні їхнім родинам, ні державі. Босць, котрого били три години, а потім кинули в підвал, як мішок, і тільки через день хтось до нього прийшов».

«Про жакіття в Маріуполі: «Мертва дитина на руках у матері, семирічний хлопчик із вогнепальним пораненням, що помирає в мене на руках, тому що я не можу відвести смерть. В'язні, що тижнями кричать у камерах, і помирають від тортур без медичної допомоги, помирають у пекельних муках. І єдине, що вони відчувають перед смертю, це знущання та побиття. Я пам'ятаю очі мого друга, які я закрила перш ніж охолоне його тіло, ще одного друга, і ще одного, і ще одного...

Я бачила пів мільйона людей, що помирали під авіаударами — методичними, спланованими. Авіаударами по лікарнях та житлових масивах. Лікарня, переповнена пораненими солдатами та цивільними, де закінчилися знеболюючі та інші медикаменти, антибіотики невдовзі закінчатись

теж. Хірурги та медперсонал, які сплять по три години на добу, тому що операції йдуть одна за одною. Машини медичної евакуації, що приїждять кожні 5 чи 10 хвилин, у котрих живі та мертві лежать один на одному, іноді було важко зрозуміти навіть якщо намагались. Машини, які горять з людьми всередині. Поліцейські, що дістають з-під завалів жінок та дітей, понівечених до невпізнаності. Люди, що збирають воду з калюж. Розграбовані домівки. Собаки, які колись були домашніми улюбленцями, тягають людські кінцівки містом».

«Про «правосуддя» окупантів: «В'язні, котрих змушують роздягатися, перш, ніж їх повільно вб'ють. Спеціально облаштовані кімнати тортур. Справи на в'язнів абсолютно однакові, де в паперах міняють тільки ім'я, і навіть вказана стаття затриманого не міняється. Ніхто насправді нічого не розслідує. Докази здобуваються тільки шляхом нелюдських тортур. Усі ці факти насправді нагадують середньовіччя. Я свідок цього, як і тисячі полонених. Я говорю від їхнього імені».

«Солдат, який помирав 6 днів:

Насамперед ми їдемо до батьків. Щасливий той, хто має живих батьків, і може прийти до порога батьківської хати та обійняти стареньких, погмоніти з мамою, посидіти з батьком. Коли стаємо зовсім дорослими й такої можливості не маємо, всяк шукає свою відряду у місцях сили, друзях, Богові, самому собі. Але у кожного українця, окрім Отця Небесного, є ще батько цілої нації – Тарас Шевченко. Тому приходиться час, коли виникає потреба вклонитися Кобзареві.

У суботу, у той особливий день, у який з наступного року відзначатимуть День української державності, велика делегація «Ниви Переяславщини» вирушила до Канева, аби доторкнутися до святині всього українства – Тарасової гори.

Два комфортабельні автобуси й вісімдесят представників компанії вирушили до місця сили. Вірніше тут цілих два таких місця, бо могутньою течією несе до моря свої води Дніпро-Славу та над ним стоїть величаво великий Пророк і Світоч нації Шевченко.

Канів зустрів нас лагідним теплом, соняшниковим полем на під'їзді й очікуванням відкриттів.

Компанія зібралася різнопланова і різновікова, так що навіть виникали сумніви, чи зможуть усі пройти цим багатосходинковим шляхом, але



«Наш солдат помирав у сусідній камері. Він кричав шість днів. Сам. На сьомий день його тіло поклали на ноші співкамерники, щоб охоронці тюрми забрали те, що від нього лишилося. Інший солдат помирав від тортур тихо, і про його смерть ми дізнались пізніше. Йому не надали медичної допомоги. І це тільки невелика частина того, що я знаю особисто».

«Про безкарність росії: «росія впевнена у своїй безкарності й безмежності своєї пропаганди, як і безмежності своїх природних ресурсів. У нас є моральне право вести цю війну. Це не тільки наша війна. Це Третя Світова війна. І поки розуміння цього не стане глобальним, росія продовжить підніматися знову і знову, вбиваючи людей та знищуючи світ. Жертви, що мій народ кладе на алтар свободи, це жертви у Світовій війні, і я знаю, що ми переможемо. Але, навіть після нашої перемоги, ворог відновить сили для агресії й історія зробить коло, якщо нічого не зміниться. Смерть. Страждання. Ріки крові. За що? Навіщо? Разом із Маріуполем вони вбили свій імідж благородних

У миті найбільшої напруги, випробувань, скрути кожен із нас потребує підтримки, життєдайного джерела, рідної душі, якогось місця сили, де можна доторкнутися до чогось глибокого і незвіданого, набратися енергії, перевести подих і знову у цю вічну битву за життя...

«НИВА» ВКЛОНИЛАСЯ КОБЗАРЕВІ



виявилось, що тривоги були марними, бо кожна сходинка (їх всього 365, як днів у році) – це не тільки крок до святині, а й мінус одна важка думка, яких цьогоріч було немало. А якщо і ставало важко – то миттю на поручнях спливали рядки поета:

**Було колись — в Україні
Ревіли гармати;**

**Було колись — запорожці
Вміли панувати.**

І від цих слів додавалося сили й ноги самі несли тебе на гору.

Кращого місця, аби вшанувати Кобзаря, годі було і вгадати. Дніпро повноводний і могутній величаво несе свої води, а над ним, сягаючи неба, стоїть Поет.

Усе тут просякнuto його присутністю. У Національному музеї Тараса Шевченка понад

20 000 експонатів. Особистих речей письменника небагато, бо і за життя він багатств не надбав, але полотен, які присвячені йому та героям його літературних творів, тисячі. Хоча тут високі білі колони та мармурова підлога, але відчуття музейності немає, багато простору, все дихає Шевченком.

За час повномасштабного вторгнення експозиція змінилася. Найцінніші експонати прибрали або перенесли до підвального приміщення, де переобладнали залу під подорож-знайомство із життєвим шляхом Провідника волі.

Побували ми також у Тарасовій світлиці - першому музеї Шевченка, створеному його братом – Варфоломієм Шевченком. Враження таке,



територіях України. Питання обміну полоненими та небажання росіян співпрацювати. Як завжди, вони обирають стратегію уникання. Наших полонених утримують на території так званих ЛНР та ДНР, і це дозволяє росіянам перенести відповідальність на так звану владу так званих республік, щоб уникнути покарання. Але всім відомо, що нічого не відбувається на окупованих територіях без наказів із Москви. І російські спецслужби стоять за кожною з них. Світ має вимагати допуску ООН та Червоного Хреста до наших полонених, як військових, так і цивільних, тому що жодна гуманітарна місія не оцінювала стан наших людей, котрих нелегально тримають у нелюдських умовах. Світ повинен вимагати участі міжнародного співтовариства та офіційних осіб у переговорах щодо обміну полоненими та їхнього звільнення. Це наразі наша головна вимога. І я прошу вашої допомоги в цьому».

«Як світ може допомогти у боротьбі з російською пропагандою: «Наступна проблема — це боротьба

ніби люди щойно вийшли та ось-ось повернуться. Нещодавно сюди стала заглядати уже сучасна історія, бо стіл заповнений шевронами, які привозять бійці із нових визвольних змагань із ненависними москалями.

Отака була наша подорож: набралися

сили, надихнулися Кобзаревою могутністю і повернулися додому, бо пшениця уже вклоняється обважнілим колосом, а «Ниві» час починати жнива.

Крик душі

та непереможних вояків. Світ побачив, що вони не мають і натяку на військову честь, що вони не дотримуються жодних гуманітарних правил та правил ведення війни. І це вважається нормою. Чому?»

«Про питання від ката: «Один із моїх катів спитав мене: «Знаєш, чому я роблю це з тобою?» Я відповіла: «Тому, що можеш». Він не чекав такої відповіді. Але це правда. Вони роблять це, бо можуть. Тому що їхні лідери сказали їм, що в них є право це робити. Тому що одного разу їм це дозволили. Тому що світ дав їм ілюзію такої всюдозволеності. Світ мовчав, дивлячись на злочини росіян у Грузії, Сирії і так далі. Але перемоги української армії останнього тижня доводять — їм більше не дозволено. І їхнє право сили — усього лише ілюзія. Це колос на глиняних ногах».

«Що може зробити світ щодо українських полонених?: «Вільний світ має достатньо важелів впливу, щоби зупинити це божевілля. Треба почати з питання полонених бійців та цивільних на окупованих

з пропагандою російського фашистського режиму, тому що це — їхня головна зброя. Справедливий суд над російськими військовими злочинцями та об'єктивне розслідування. Лікування та психологічна підтримка жертв війни. Ми повинні протистояти московським наративам, тому що вони відмовлятимуть усім людям у праві на життя, не більше, не менше. Перемога відбувається в серцях та головах, і це не менш важливо, ніж сила зброї. Нас підтримують. І найбільше — народ Сполучених Штатів, котрі напругу підтримують нашу боротьбу за виживання, а також представники в обох палатах конгресу США. Я хотіла б використати цю можливість і подякувати всім вам за ваш сильний голос у підтримку та за забезпечення історичної за масштабом безпекової допомоги. Будь ласка, продовжуйте! Підтримайте новий бюджет допомоги на 1.7 мільярда доларів. Визнайте росію спонсором тероризму. Визнайте цю агресію геноцидом. Допоможіть нам врятувати Україну, Європу та весь демократичний світ. Дякую!». Надія Думка

Живи в поті чола!

Якщо цього немає, частіше виходь на околиці, в просторову природу. Щоб око і душа відпочивали.

Про таких, як я, колись казали «світовий чоловік». Багато земель я сходив, на п'яти морях бував, жив у теплих у холодних краях, але милішого за Закарпаття не бачив. Недарма його назвали Срібним. Срібло - метал чистоти, здоров'я і мудрості. Тому й оселився я тут на старості. Тут мій скарб - сад, маленька винниця, криниця, майстерня і шафа з книгами. І тут моє серце.

Будь при молоді - і сам молодшим будеш. Не засуджуй їх, а розумій. Не повчай, а навчай, коли маєш чому. Бо нерідко молоді і розумніші, і чесніші, і добріші за нас. Лише з душею слабшою, її треба кріпити. Якби моя воля, я б до урядництва пускав тільки молодих. З ними і старим жилося б легше.

Відкрий серце Духові

Не проси мале. Проси велике. І матимеш понад мале. Не хитруй з усього мати користь, а опікуйся, щоб самому бути корисним. Лоза, що не родить, скоро всихає.

Не будь зубоскалом і пересмішником, але будь веселим. Бог любить радісних вірників.

Зусилля тіла мають бути продуктивними. Тоді природа дасть тобі силу. Завзяті спортсмени звично силу розгублюють, бо зусилля тіла їх марні, енергія пуста. А люди, що працюють у полі, в лісі, на будові, здебільшого міцні до старості.

Почату справу завжди звершуй, хоч і не буде з того

очікуваної подяки. Хто має волю, той має долю.

На все май свою точку зору. На все відповідай «так» або «ні».

Завжди йди вперед. Пам'ятай, що ти повсякчас у дорозі.

У всьому новому, навіть у біді, шукай щось корисне і повчальне для себе. І знайдеш. Бо й сам оновлюєшся кожні 7-8 років, як тілом, так і духом. Тому не стримуй себе, якщо доля посиляє нову справу, нову дорогу.

Відкрий серце Духові - і він допоможе в немогах, підкаже як молитися, як чинити, як вийти з бід, перемогти обставини. Бо як мовить святий Павло: «Коли за нас Бог, то хто проти нас». А Бог завжди з нами, за тих, хто відкрився і довірився йому.

Молитви Андрія Ворона

Ранкова

(Отче наш...) Господи Ісусе Христе, дав Ти мені добру нічку, дай мені і добру днину. Укріпи мій дух і моє тіло, оберігай мене від усіляких бід, напастей, хвороб і спокус життєвських.

Дай мені здоров'я душевне й тілесне, дай спокій моїй душі, доброту, чистоту, простоту, лагідність і гідність, поміркованість і скромність мого життя. І радість від життя - найвищого Твого дару. Втіху і задоволення від роботи, яку виконую.

Тобі одному вірю і служу, кланяюся Тобі і сподіваюся, що й надалі не залишиш мене у важку годину, як і досі не полишав мене своєю увагою і милістю.

Далі буде!

Війна вносить свої корективи в штат компанії.. багато наших працівників нині захищають Україну.. та незважаючи ні на що, **НИВА** зараз, як ніколи, на сторожі **ПРОДОВОЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВИ!**
Запрошуємо до команди СП ТОВ "НИВА ПЕРЕЯСЛАВЩИНИ"!

Відкриті вакансії:

- ✓ Начальник зміни комбікормового заводу (вахта 10/10)
- ✓ Апаратник комбікормового виробництва (вахта 10/10)
- ✓ Оператор сушильних установок на Елеватор в с.Переяславське (графік 5/2, в сезон вахта1/2)
- ✓ Бухгалтер (оператор комп'ютерного набору) в офіс с.Переяславське (графік 5/2 з 8 до 17)
- ✓ Оператори-технологи на Свинокомплекси по Київській області (вахта 14/7)
- ✓ Електромонтер на Свинокомплекс (вахта 14/7)
- ✓ Слюсар-сантехнік (графік 5/2 або вахта 20/10)
- ✓ Водій категорій В,С (на авто ІВЕСО) у с.Вознесенське
- ✓ Обвалювальник свинини (графік 5/2)
- ✓ Оператор термокамер та термоагрегатів на м'ясопереробний завод с.Переяславське (графік 5/2)

Надсилайте резюме та телефонуйте:
info@niva-sa.com.ua 050-338-23-27
Знайомтеся з нашою компанією: <https://niva-group.com/uk>
Детальний опис усіх вакансій за посиланням:
www.work.ua/jobs/by-company/1502069

Вітальна світлиця - «Перевесельце»!

У Старій Оржиці Кудрявська Валентина Іванівна 29.07 відзначила 70, Горячева Лідія Федорівна 28.07 – 75, Лапицький Петро Лукич 12.07 - 85! У Новій Оржиці Купрій Андрій Григорович 21.07 відзначив 60, Купрій Анатолій Харлампійович 5.07 – 65, Кирик Надія Миколаївна 2.07 - 70! У Козлові 5.07 Тарасенко Ганна Марківна святкувала 70, Шендрик Марія Петрівна 1.07 та Яновська Софія Василівна 16.07 – 75! Бажаємо вікувати в щасті і мирі!	У Русанові відзначили 65-річчя Солодка Галина Іванівна – 3.07 та Нестроєвий Володимир Якович 18.07, 10.07 - Юрченко Катерина Феодосіївна – 80, 21.07 Хамбір Ганна Омелянівна - 85! У Яблуневому Павлова Ольга Олександрівна, Синебок Надія Михайлівна 14.07 та Кривошлик Наталія Степанівна 20.07 зустріли 60 років! Гопкало Галина Іванівна 17.07 та Ляшенко Володимир Юрійович 24.07 відзначили 75! Миру і щастя!	У Двірківщині 8.07 Тріфонова Ольга Миколаївна відзначила 65, Закроцька Лідія Іванівна 9.07, Кубов Микола Васильович 21.07 та Найденко Людмила Миколаївна 22.07 – 70, Бойко Надія Дмитрівна 19.07, Ткачук Петро Максимович 21.07 та Данильченко Микола Никифорович 26.07 - 75! Щастя вам!	У Переяславському Луценко Анатолій Іванович 22.07 зустрів 60, Романчук Лідія Павлівна 30.7 та Безсмертна Надія Григорівна 31.07 - 70! У Сомковій Долині 10.07 Білько Олександр Павлович святкував 70, а Чабан Любов Іванівна 11.07 відзначила 75! Нових ювілеїв!	У Ничипорівці Бусловська Ганна Миколаївна 2.07 відзначила 60! Щастя і миру Вам!
У Гостролуччі Рибалка Іван Миколайович 3.07, а Гранько Любов Василівна 8.07 відзначили 60, Ткаченко Іван Петрович 7.07 та Павлюк Петро Іванович 12.07 святкували 65! Хай здоровиться у мирі!	У Студениках 3.07 Козелецький Петро Андрійович відзначив 60, а Бобиленко Іван Порфирійович – 7.07 - 75! Тож многая літа вам у мирі і радості!	У Паришкові Харипончук Галина Іванівна 1.07 та Бей Василь Іванович 30.07 зустріли 70-річчя! Щастя і добробуту!	У Вознесенському Камінська Наталія Петрівна відзначала 23.06 - 60! Миру і щастя!	У Любомирівці Жарченко Лідія Кузьмівна 1.07 святкувала - 85! Многая літа!

Керівництво та працівники Групи Компаній «Нива Переяславщини» щиро, з роси і води зичать пайовикам-ювілярам многая літа, тепла від сонця і людей! А «Перевесло» запрошує вас надсилати на електронну адресу pereveslo@ukr.net або передавати привітання через відповідальних по населених пунктах - для пайовиків безкоштовні!

Магнітні бурі у серпні: Перша слабка магнітна буря очікується 3 і 4 серпня - її сила складе 4 бали. Потім в середині місяця Землю накриє сильна магнітна буря 12 і 13 серпня - потужність бурі досягне 5 балів. Останнє небезпечне явище прогнозується 20 серпня - буде сильна магнітна буря (5 балів), а 21 серпня - слабка сонячна активність (4 бали).

Міжрайонний інформаційний бюлетень
Групи компаній «Нива Переславщини»
Розповсюджується на Бориспільський та Броварський райони Київської області.
Віддруковано - ТОВ «МЕГА-ПОЛІГРАФ»
Наклад- 3200 примірників

08420, Україна
Київська обл., Бориспільський р-н,
с. Переяславське, вул. Привокзальна, 2
<http://niva-group.com>
Матеріали номера підготувала Г. Третяк
Редагування і верстка - М. Нанінець